

Sygn. akt XI 1Cz 573/13

POSTANOWIENIE

Dnia 10 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział XI Cywilny – Rodzinny Sekcja ds. Odwoławczych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Monika Krzyżanowska

Sędziowie: SO Jadwiga Osuchowa (sprawozdawca)

SO Andrzej Maśnica

po rozpoznaniu w dniu 10 stycznia 2014 r. w K.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **małoletnich Z. K. i S. K.** reprezentowanych przez przedstawicielkę ustawową matkę A. S.

przeciwko **T. K.**

o alimenty

na skutek zażalenia **kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu T. K. – adwokata M. S.**

na postanowienie Sądu Rejonowego w Oświęcimiu, Wydział III Rodzinny i Nieletnich

z dnia 8 kwietnia 2013 r., **sygn. akt III RC 150/13**

oddala zażalenie.

Sygn. akt XI 1Cz 573/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 8 kwietnia 2013 r. Sąd Rejonowy w Oświęcimiu, Wydział III Rodzinny i Nieletnich w sprawie z powództwa małoletnich Z. K. i S. K. reprezentowanych przez matkę A. S. przeciwko T. K. o alimenty udzielił zabezpieczenia powództwa na czas trwania postępowania i zasądził od pozwanego T. K. tytułem alimentów na rzecz małoletnich powódek Z. K. i S. K. kwoty po 350 złotych miesięcznie, tj. łącznie kwotę 700 złotych miesięcznie począwszy od dnia 1 kwietnia 2013 r. płatne do rąk matki małoletnich powódek A. S. w terminie do dnia 10-go każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z należności w terminie (punkt I), a w pozostałej części wniosek o udzielenie zabezpieczenia oddalił (punkt II).

W uzasadnieniu Sąd pierwszej instancji wskazał, iż małoletnie powódki Z. K. i S. K. działające przez matkę A. K. wraz z pozwem o alimenty wniosły również o udzielenie zabezpieczenia na czas trwania sprawy alimentacyjnej poprzez zobowiązanie pozwanego T. K. dołożenia na ich rzecz kwot po 500 złotych miesięcznie, tj. łącznie kwoty 1.000 złotych miesięcznie. We wniosku wykazane zostało, iż pozwany T. K. jest ojcem Z. i S., a obecnie małoletnie wraz z matką zamieszkują w Irlandii i pozostają na jej wyłącznym utrzymaniu. Zarobki matki małoletnich wynoszą około 3.000 złotych miesięcznie i nie wystarczają na pokrycie podstawowych potrzeb dzieci, a pozwany nie przyczynia się w żaden sposób do zaspokojenia potrzeb córek. Koszty utrzymania małoletnich powódek w ich miejscu zamieszkania są znaczenie wyższe niż w przypadku dzieci mieszkających w Polsce. Miesięcznie na potrzeby małoletnich powódek składają się wydatki związane z czynszem najmu mieszkania - 1.648 złotych, zakupem żywności - 1.520 złotych,

opłatą za przedszkole - 1.720 złotych, opłatą za prąd - 1.120 złotych, zakupem środków czystości - 850 złotych. Alimenty w kwocie 500 złotych miesięcznie na każde dziecko pokryją jedynie około 1/7 wykazanych wydatków.

Sąd Rejonowy posiłkując się treścią art. 730¹ § 1 k.p.c. oraz art. 753 § 3 k.p.c. wywodził, iż w sprawie istnieje konieczność udzielenia zabezpieczenia, gdyż roszczenie małoletnich powódek zostało uprawdopodobnione w zakresie ich potrzeb związanych z wiekiem, mieszkaniem, edukacją i wyżywieniem. Wprawdzie matka małoletnich powódek nie wskazała możliwości majątkowych i zarobkowych pozwanego, tj. nie podała wysokości jego zarobków ani miejsca jego zatrudnienia, jednakże w ocenie Sądu pierwszej instancji, na obecnym etapie postępowania, udzielenie zabezpieczenia w wysokości 350 złotych na rzecz każdej z małoletnich powódek jest wystarczające dla zaspokojenia ich usprawiedliwionych potrzeb. Natomiast kwestie dotyczące możliwości majątkowych i zarobkowych pozwanego będą przedmiotem dalszego postępowania w sprawie.

Zażalenie na przedmiotowe postanowienie złożył **kurator dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego T. K. – adwokat M. S.** wnosząc o jego uchylenie. Zaskarżonemu postanowieniu skarżący zarzucał naruszenie art. 1110⁽⁽³⁾⁾ § 1 k.p.c. w związku z art. 1099 § 1 k.p.c. poprzez ich niezastosowanie, polegające na wydaniu zaskarżonego postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia w sytuacji braku jurysdykcji krajowej Sądu Rejonowego w Oświęcimiu.

Skarżący argumentował, iż jak wynika z notatki policyjnej z dnia 4.07.2013 r. znajdującej się w aktach sprawy pozwany T. K. nie przebywa pod adresem podanym przez stronę powodową tj. ul. (...) w B.. Został on również wymeldowany ze wskazanego adresu w dniu 29 czerwca 2013 r. Z kolei z informacji uzyskanych od byłych sąsiadów pozwanego wynika, iż przebywa on obecnie za granicą. W tym stanie rzeczy, w ocenie skarżącego, brak jest podstaw do przyjęcia, iż pozwany posiada miejsce zamieszkania w Polsce, a co za tym idzie, z powodu braku jurysdykcji krajowej, pozew powinien zostać odrzucony w trybie wskazanym w art. 1099 § 1 k.p.c., ponieważ ani pozwany ani uprawnione nie mają w kraju miejsca zamieszkania lub miejsca stałego pobytu. Stosownie natomiast do art. 1110⁽⁽³⁾⁾ § 1 k.p.c. przepis art. 1099 § 1 k.p.c. stosuje się odpowiednio w postępowaniu zabezpieczającym, a w konsekwencji również wnioski o udzielenie zabezpieczenia powinny zostać odrzucone z powodu braku jurysdykcji krajowej. Ponadto, zabezpieczenie udzielone zaskarżonym postanowieniem nie może być wykonane na terenie Polski, ani nie wywoła skutku w Polsce, bowiem pozwany przebywa obecnie za granicą.

Odpowiedź na zażalenie wniosła **strona powodowa małoletnie Z. K. i S. K. reprezentowane przez matkę A. S.** wnosząc o oddalenie zażalenia oraz zasądzenie kosztów postępowania zabezpieczającego, w tym kosztów zastępstwa procesowego od obowiązującego na rzecz uprawnionych według norm przepisanych, w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne.

W ocenie Sądu Okręgowego Sąd Rejonowy prawidłowo przyjął, iż małoletnie powódki reprezentowane przez swoją matkę A. S. uprawdopodobniły roszczenie o alimenty wytoczone przeciwko pozwanemu T. K., a zatem ich wnioski o udzielenie zabezpieczenia wniesionego powództwa zasługiwał na uwzględnienie. Także przyjęta kwota zabezpieczenia zgłoszonego roszczenia alimentacyjnego zabezpiecza podstawowe potrzeby małoletnich powódek, a jednocześnie nie powinna stanowić dla pozwanego nadmiernego obciążenia i grozić uszczerbkiem w jego koniecznym utrzymaniu. W informacji zgromadzonych na dotychczasowym etapie postępowania wynika, iż pozwany T. K. jest osobą młodą (rocznik 1984), który na terenie Irlandii wykonywał zawód przedstawiciela handlowego, a zatem wnioskować należy, iż posiada zdolności zarobkowe pozwalające mu łożyć na utrzymanie dwójki dzieci łącznie kwotę 700 złotych miesięcznie.

Natomiast zgłoszony przez skarżącego zarzut braku jurysdykcji krajowej do rozpoznania wniesionego wniosku o udzielenie zabezpieczenia powództwa jest bezzasadny, bowiem zgodnie z art. 14 Rozporządzenia Rady (WE) nr 4/2009 z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń oraz współpracy w zakresie zobowiązań alimentacyjnych, mającym zastosowanie przed przepisami prawa

krajowego, wniosek o zastosowanie środków tymczasowych, włącznie ze środkami zabezpieczającymi, przewidzianych w prawie państwa członkowskiego, może zostać wniesiony do sądu tego państwa także wówczas, gdy na podstawie przedmiotowego rozporządzenia sprawa główna należy do jurysdykcji sądu innego państwa członkowskiego. A zatem niezależnie od tego, który sąd sprawuje jurysdykcję, wnioski o zastosowanie środków tymczasowych i środków zabezpieczających można składać w dowolnym sądzie w dowolnym państwie członkowskim w zakresie przewidzianym w prawie tego państwa członkowskiego.

W tym stanie rzeczy, orzeczono jak w sentencji, na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c.